

Alan Brown: A personal summary of ICM techniques

<https://www.alanbrownphotography.com/icm-technique-summary> (strojový AI překlad an – cz)

Shrnutí ICM techniky

Záměrný pohyb fotoaparátu (známější pod zkratkou ICM) je fotografická technika, která zůstává pro mnohé záhadou. Mám pocit, že je to přinejmenším zčásti způsobeno tím, že ICM je tak nejasně definována, a doufám, že se mi podaří tuto záhadu trochu rozluštit. Po delším studiu mohu říci, že ICM není jedna technika sama o sobě, ale řada technik, kde je pohyb fotoaparátu klíčovým prvkem výsledku.

Aby bylo jasno - v žádném případě se nepovažuji za odborníka na ICM - jde pouze o snahu předat své vlastní zkušenosti a pomoci ostatním srovnat křivku učení. Pojdme se tedy ponořit a projít si techniky ICM tak, jak je vidím já. O ICM existuje spousta snadno dostupných vynikajících článků (návodů), v zájmu stručnosti se zaměřím na popis současných technik ICM, které považuji za užitečné pochopit, a následovat bude několik mých vlastních doporučení...

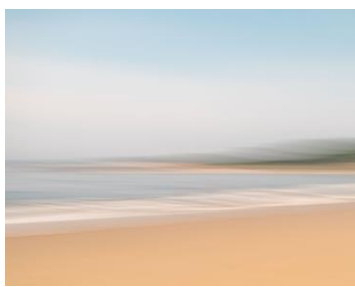
Techniky

- **Jednorázová expozice ICM**

Tato skupina technik, kterou lze považovat za "vstupní bránu do ICM", vytváří obraz z jediného snímku s kreativními efekty, které jsou do expozice vnášeny pohybem fotoaparátu. Ve všech případech jsou expozice delší než v tradiční fotografii - typická expozice může začínat kolem 1/15 sekundy, ale často se prodlužuje mnohem déle.

- **Lineární panning**

Nezákladnější a pravděpodobně nejtradičnější technikou ICM (která je doporučována začátečníkům) je jednoduché posouvání. Jedná se o pohyb fotoaparátu v jedné rovině při uvolnění závěrky, který vytváří efekty od prostého rozmazání až po zcela abstraktní (v závislosti na rychlosti závěrky i pohybu fotoaparátu). Tato technika se používá u porostů stromů (vertikální panorama) a mořských krajin (horizontální panorama), kde pohyb fotoaparátu sleduje stejnou rovinu jako primární prvky objektu. Inspiraci a příklady této techniky najdete na stránkách "Abstract" na webových stránkách Stephanie Johnsonové (<https://stephjohnphoto.com/>).

horizontální panning

posun směrem dolů po kmenech stromů

horizontální posun po horizontu

- **Komplexní panning**

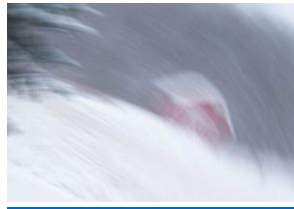
Jakékoli posunutí ICM mimo jeden směr definuji jako komplexní posunutí. Může se jednat o některou z následujících možností (nebo jejich kombinaci);

- Cesta - tuto techniku často používám, když sleduji linie silných nelineárních prvků (např. hor, potoků), abych vytvořil "tok", který doplňuje fotografovaný objekt.
- Kruhový - otáčení fotoaparátu během expozice vytváří zajímavý efekt "víru".
- Náhodný - někteří mají velký úspěch, když při stříbě používají náhodné pohyby (někdy opravdu divoké). Stejně jako v případě pohybů se i zde výsledky obvykle liší.

- Jitter - tato technika využívá chvějivý pohyb během panoramování (představte si chvění) a vytváří další vrstvu efektu.
- Pohyblivá kamera - tuto techniku jsem pojmenoval, protože si nejsem vědom, že by v současnosti nějaká existovala. Tato technika vytváří snímky v důsledku toho, že fotograf fotografuje z pohyblivé plošiny (např. z auta nebo vlaku) a při uvolnění závěrky zaostří na objekt. Příkladem tohoto efektu je snímek Julieanne Kostové "Passenger Seat" ("Sedadlo spolujezdce"). <https://jkost.net/passenger-seat-1> a snímek "Stromy z vlaku" od Colea Thompsona (<https://colethompsonphotography.com/portfolios/series/trees-from-a-train/>).

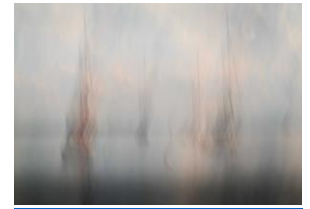
panorama cesty - po obrysech

kruhová panning

„nervozní - jitter“ panning

zvlněná panning

- **Posunutí zoomu (zoomování)**

Zoomování vyžaduje změnu ohniskové vzdálenosti objektivu se zoomem během expozice. Další zajímavý efekt, který lze kombinovat s jinými panoramaty a dosáhnout tak kreativního výsledku.

- **Otisky**

Pojmenoval jsem tak techniky, při nichž se fotoaparát na okamžik zaostří na objekt, aby se na snímači vytvořil otisk, po němž obvykle následuje pohyb.

- Podržení - úžasné kreativní efekty lze vytvořit pouhým pokusem o udržení zaostření na objekt při držení v ruce (zkuste 0,5 - 3 sekundy nebo déle). Přirozeně nestabilní pohyb fotoaparátu (a možná i objektů v pohybu) umožňuje vytvářet kreativní efekty, které jsou umocněny použitím delšího objektivu.
- Podržení a uvolnění - Podržení a uvolnění je popis, který používám (z nedostatku lepšího termínu) pro pokročilejší techniku panoramování, kdy se tvar objektu otiskne do snímače ještě před pohybem. Zahrnuje následující procesy;
  - Jednoduchý otisk - fotoaparát se při uvolnění závěrky krátce podrží, aby se obraz zaznamenal na snímači, a poté se rychle otáčí, aby se vytvořil efekt panoramování. Tím se vytvoří efekt ICM v horní části objektu, přičemž rovnováha je dána dobou "podržení" a pohybem panoramování (fáze uvolnění).
  - Multi-imprint - tímto termínem označuji jakoukoli techniku "podržení a uvolnění", jejímž cílem je zaznamenat na snímači více snímků během jedné expozice. Příkladem této techniky je několikanásobné pozastavení pohybu během expozice za účelem vytvoření několika "otisků" napříč snímkem nebo výběr dvou odlišných oblastí (2. v rámci původního snímku nebo mimo něj) za účelem vytvoření počátečního objektu překrytého "pozadím". Viděl jsem skvělé příklady, kdy umělci překryli výrazný objekt (např. maják) na otisk moře nebo kdy byla zatažená obloha "stažena", aby poskytla texturní otisk objektu. Tuto techniku může být obtížné zvládnout (protože pohyby musí být poněkud přesně kontrolované a načasované), ale stojí za to s ní experimentovat.

Příklady otisků

jeden otisk

více otisků

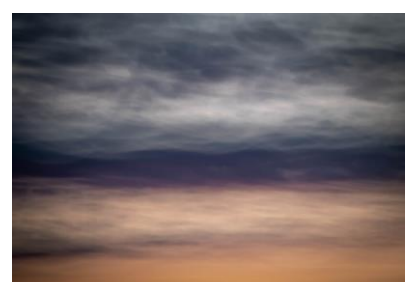
mutli-imprint

podržení (s dlouhou závěrkou)

výrazný vícenásobný otisk

jeden otisk - kamera se natočila dolů

- **ICM s vícenásobnou expozicí (jeden subjekt)**
  - **Pep Ventosa**

Pep Ventosa je katalánský umělec známý především svou průkopnickou prací v technice, kterou sám označuje jako "in-the-round". Požadavky zahrnují pořízení velkého počtu snímků (20 až 40) kolem ústředního předmětu, následné vrstvení a prolínání ve Photoshopu, aby vznikl vysoce impresionistický výsledek. Při použití této techniky je důležité, aby byl objekt do jisté míry vertikální a měl podobné obrysy ze všech úhlů. Není rozhodující, aby byly snímky zachyceny v celé rotaci 360 stupňů (s velkým úspěchem jsem použil 180 stupňů), ale je velmi důležité, aby byl objekt v záběru v konzistentní poloze - to je rozhodující pro zarovnání a překrývání snímků, ačkoli drobné úpravy lze provádět bez nepříznivého vlivu.

U tolika překrytých obrázků lze celkový efekt upravit nastavením krytí vrstvy a režimu prolnutí. Pro svou vlastní variaci této techniky rád zahrnuji podstatu detailů pozadí, pokud je to vhodné, aby pomohly lépe zprostředkovat příběh. Jedná se o techniku, která nabízí velkou flexibilitu a zábavu při zpracování a stojí za vyzkoušení.

- **Více snímků**

Tuto techniku si představuji jako techniku, při které se vrství více expozic jednoho objektu. Od výše uvedené techniky "dokola" se liší tím, že poloha objektu v záběru není mezi jednotlivými snímky konzistentní. Zde může pohyb fotoaparátu mezi snímky poskytnout různé úhly, velikost nebo kreativní efekty. Tuto techniku skvěle využívá **Andy Gray (www.andrewsgray.photography)** - **podívejte se na jeho kanál YouTube, kde najdete instruktážní videa.** Dalším umělcem, kterého velmi obdivuji, je **Adrian Hernandez Binz (www.hernandezbinz.com)**, umělec ICM, jehož **inspirace (stejně jako u Andyho Graye) zajímavě vychází z obrazů J. M. W. Turnera.**

- **Hybridy**

Kteroukoli z popsaných technik lze kombinovat a vytvářet tak komplexní výsledky. Viděl jsem mnoho případů, které úspěšně kombinovaly tradiční "ostrou" vrstvu s druhou vrstvou používající některou z uvedených technik ICM.

Příklady techniky "Ventosa"

Doporučení

Nyní, když jsme se seznámili s celou řadou technik ICM, dovolte mi, abych na základě vlastních zkušeností nabídl následující doporučení.

- získat inspiraci/nápady z obrázků ICM, které obdivujete.
- začněte jednoduše, vyzkoušejte klasické techniky panoramování (vertikální pro stromy, horizontální pro mořské scenérie atd.)
- protože detaily jsou v ICM méně důležité, hledejte objekty s výrazným tvarem nebo kontrastem (jas nebo barva).
- představte si, jakého výsledku chcete dosáhnout a jaké různé techniky vám mohou nabídnout.
- experimentujte (rychlost závěrky, pohyb a rychlost fotoaparátu atd.), **po každém snímku zkontrolujte a proveďte úpravy pro doladění.**
- světlé prvky budou vždy převládat nad tmavými. Mějte to na paměti při panoramování oblohy (důležitý je směr panoramování) nebo vodních ploch, které mohou odrážet světla (lze minimalizovat polarizátorem).
- zakoupit ND filtr - je nutný pro použití pomalých časů závěrky ve slunečných dnech. Zdá se, že nejčastěji se doporučuje 6 stupňů.
- připravte se na pořízení velkého množství snímků. Vzhledem k nepřesné povaze ICM mohou i ti nejlepší z nejlepších pořídít 100 a více pokusů. Paměťové karty jsou levné, mnohem levnější než promarněná příležitost.
- nebojte se selhání. Nyní byste již měli pochopit, že ICM není exaktní věda, využívejte své neúspěchy jako zkušenosti, uče se z "chyb" a využijte případné úspěchy nebo "téměř neúspěchy" jako odrazový můstek pro budoucí pokusy.

Přestože jsou výsledky ICM velmi nepředvídatelné, může být fotografování zábavné a trocha přemýšlení a praktických zkušeností může vést k velmi uspokojivým výsledkům. Na co tedy čekáte? Vyrazte ven a hrajte si!